

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 5 września 2023 r.

Poz. 6552

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIII.4131.1.42.2023 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 31 sierpnia 2023 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 40, 572 i 1463) i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2023 r. poz. 977)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LVII/705/23 Rady Miejskiej Orzesze z dnia 27 lipca 2023 r. *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Orzeszu sołectwie Zawada. Etap Ia*, w następującej części:

- 1) w tekście uchwały w zakresie ustaleń dla terenu MN.08 oraz
- 2) na rysunku planu w liniach rozgraniczających teren MN.08.

Uzasadnienie

W myśl art. 85 i 86 *ustawy o samorządzie gminnym*, wojewoda sprawuje nadzór nad działalnością gminną na podstawie kryterium zgodności z prawem. Zgodnie z art. 91 wskazanej *ustawy* uchwała gminy, która jest sprzeczna z prawem jest nieważna. O nieważności uchwały w całości lub w części orzeka organ nadzoru w drodze rozstrzygnięcia nadzorczego.

W dniu 27 lipca 2023 r. Rada Miejska Orzesze podjęła uchwałę Nr LVII/705/23 *w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Orzeszu sołectwie Zawada. Etap Ia*.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* w dniu 2 sierpnia 2023 r. Rada Miejska Orzesze przekazała organowi nadzoru uchwałę Nr LVII/705/23 z dnia 27 lipca 2023 r., a w dniu 3 sierpnia 2023 r. Wojewoda otrzymał dokumentację prac planistycznych, celem dokonania oceny zgodności tej uchwały z prawem.

W dniu 24 sierpnia 2023 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności *uchwały*, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w następującym zakresie

W § 13 ust. 2 *uchwały* wskazano, że w strefie 150 m od cmentarza, ograniczającej możliwości zagospodarowania terenów, oznaczonych symbolami ZN.06 i ZN.07, ustala się zakaz realizacji studzien i innych ujęć do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych oraz zakaz poboru wody do picia i potrzeb gospodarczych z istniejących ujęć. Następnie, w zakresie zasad modernizacji, rozbudowy i budowy infrastruktury technicznej, w § 15 ust. 2 pkt 1 lit. c, ustalając zasady zaopatrzenia w wodę, dopuszczono do czasu realizacji sieci wodociągowej, zaopatrzenie terenów w wodę z ujęć indywidualnych, z zastrzeżeniem warunków wymienionych właśnie w przywołanym wyżej § 13 ust. 2 *uchwały*. Analiza rysunku planu

wykazała, że w strefie 150 m od cmentarza zlokalizowany jest także teren oznaczony symbolem MN.08, który nie zostało uwzględniony w regulacji § 13 ust. 2 *uchwały*. W związku z tym, na terenie MN.08 dopuszczono do czasu realizacji sieci wodociągowej zaopatrzenie w wodę z ujęć indywidualnych, co stanowi naruszenie § 3 ust. 1 *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), który wskazuje, że odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego, bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni, służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m. Odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone.

W złożonych wyjaśnieniach Burmistrz Miasta Orzesze wskazał, że zapis dotyczący zakazu realizacji studzien i innych ujęć do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych oraz zakaz poboru wody do picia i potrzeb gospodarczych, z istniejących ujęć wynika z przepisów odrębnych, które mimo wszystko obowiązują na danym terenie. Zasięg strefy 150 m od cmentarza jest wskazany na rysunku planu, co daje inwestorowi jednoznaczną informację, gdzie obowiązują zakazy wynikające z rozporządzenia w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

Organ nadzoru przyjął do wiadomości wyjaśnienia Gminy jednak ich nie podziela.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że obszar objęty przedmiotowym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie stanowi jednego, zwartego kompleksu. Obejmuje on 26 terenów sąsiadujących ze sobą w różnej odległości. Teren MN.08 wraz z terenem ZN.07 tworzą jeden z tych kompleksów, który sąsiaduje z obszarem, składającym się z terenów oznaczonych symbolami ZN.05 i ZN.06. Obszary te stanowią zawartość sekcji 3 rysunku *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego*. Granica strefy 150 m od cmentarza, ograniczająca możliwości zagospodarowania (ciągła linia z kolistymi znacznikami koloru czarnego) została przedstawiona graficznie jedynie wzdłuż linii rozgraniczającej teren ZN.05 od terenu ZN.06. Nie jest zatem możliwe jednoznaczne stwierdzenie, które tereny (oprócz terenu ZN.06) zlokalizowane są w tej strefie. W takim przypadku powstałe wątpliwości powinien wyjaśniać tekst uchwały np. poprzez literalne wskazanie terenów, które znajdują się w granicach przedmiotowej strefy, czego nie uczyniono.

Po drugie – § 3 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze* literalnie odnosi się do odległości cmentarza od budynków mieszkalnych nie zaś odwrotnie. Oczywiście przepis ten ma zastosowanie także dla lokalizowania nowej zabudowy w sąsiedztwie istniejącego cmentarza. W orzecznictwie sądów administracyjnych można było do pewnego czasu odnotować rozbieżność stanowisk, w kwestii możliwości zabudowy budynkiem terenu znajdującego się w pasie 150 m od granic istniejącego cmentarza. Dopiero w ostatnich latach linia orzecznicza ukształtowała się uznając, że odległości te, dotyczą zarówno odległości cmentarza od zabudowy mieszkaniowej, jak i odległości zabudowy mieszkaniowej od cmentarza. Opiera się ona przede wszystkim na wykładni celowościowej, która wskazuje, że przepis ten zapewnia bezpieczeństwo sanitarne osób mieszkających w pobliżu cmentarza, które jest takie samo w obu przypadkach.

Nie ma wątpliwości, że zapisy *uchwały* dopuściły do czasu realizacji sieci wodociągowej, zaopatrzenie terenów w wodę z ujęć indywidualnych na terenie oznaczonym symbolem MN.08, który zlokalizowany jest w strefie 150 m od cmentarza, co doprowadziło do sprzeczności z przepisem zawartym w § 3 ust. 1 *rozporządzenia* Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze.

Dodatkowo należy wskazać, że potencjalny inwestor nie posiada precyzyjnej informacji, które tereny znajdują się w strefie 150 m od cmentarza. Nie posiada też pewności w zakresie zastosowania przepisu, gdyż może on być różnie interpretowany, w zależności od przyjętej wykładni: literalnej, systemowej czy celowościowej. Taka sytuacja prowadzi dodatkowo do naruszenia § 25 ust. 1, znajdującego zastosowanie do aktów prawa miejscowego na podstawie § 143 *rozporządzenia* Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 283), który stanowi, że przepis prawa materialnego powinien możliwie bezpośrednio i wyraźnie wskazywać kto, w jakich okolicznościach i jak powinien się zachować.

Podsumowując należy zaznaczyć, że przepisy art. 28 *ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* jednoznacznie wskazują, iż istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały gminy w całości lub w części. O zakresie rozstrzygnięcia decyduje natomiast fakt, czy stwierdzone naruszenie prawa będzie miało wpływ na całą uchwałę, czy będzie dotyczyło jedynie pojedynczych przepisów niezgodnych z aktami prawa hierarchicznie wyższymi, które to jednak naruszenia nie będą rzutować na całą uchwałę.

Po wyeliminowaniu wymienionego naruszenia, uchwała Rady Miejskiej Orzesze Nr LVII/705/23 z 27 lipca 2023 r. w sprawie *miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Orzeszu sołectwie Zawada. Etap Ia*, może funkcjonować w obrocie prawnym, a zatem, stwierdzenie nieważności uchwały jedynie w części określonej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego, jest uzasadnione.

Stosownie do przepisu art. 92 ust. 1 *ustawy o samorządzie gminnym* stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia Radzie Miejskiej Orzesze rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia Radzie Miejskiej Orzesze.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału Infrastruktury

Bożena Goldamer-Kapała

Pouczenie o możliwości wniesienia skargi w formie elektronicznej

1. Skargę na rozstrzygnięcie nadzorcze można wnieść w formie elektronicznej lub papierowej.
2. Skarga przekazana w formie dokumentu elektronicznego powinna zawierać wszystkie wymogi pisma sporządzonego w postaci papierowej.
3. Skarga wnoszona w formie dokumentu elektronicznego, powinna ponadto zawierać adres elektroniczny oraz zostać podpisana przez stronę lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.
4. Jeżeli skarga nie zawiera adresu elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest adres elektroniczny, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego.
5. Do skargi wniesionej w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jej odpisów.
6. Do skargi należy dołączyć pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzytelny odpis pełnomocnictwa.